

Opplegg for Ordets liturgi for barn

Tidsramme: 20-25 minutter.

4. søndag i påsketiden - år B

Evangelietekst: Joh. 10,11-18

På den tid sa Jesus: «Jeg er den gode hyrde. En god hyrde setter sitt liv inn for fårene. En leiekar derimot, en som ikke er noen riktig hyrde og som ikke selv eier fårene – ser han ulven komme, forlater han fårene og flykter. For han er en leiekar bare, og har ikke hjerte for fårene. Men jeg er den gode hyrde, og jeg kjenner mine, og mine kjenner meg – slik som Faderen kjenner meg, og jeg Faderen; og jeg setter livet inn for mine får. Jeg har også andre får, som ikke hører til samme kve; også dem må jeg lede, og de skal lyde min røst, så det blir én hjord og én hyrde. Og derfor er det min Far har meg kjær: Jeg gir mitt liv, for så siden å ta det igjen. Det er ingen som tar det fra meg; jeg gir det av egen drift. Jeg har makt til å gi det, og makt til å ta det igjen; så lød det bud jeg fikk av min Far.»

Øvrige lesninger: Apg 4,8-12; 1 Joh. 3,1-2

Refleksjon og hovedbudskap

Dagens budskap handler om Jesu relasjon til sin flokk. Han er ikke bare hyrden som utsetter seg for fare for å beskytte flokken, han gir sitt liv for den. Hyrden som dør for sauene, er et av de tidligste kristne motiver. Den gammeltestamentlige bakgrunnen for bildet av den gode og de dårlige hyrdene finner vi i Esekiel 34, der Israels hyrder, deres verdslige og åndelige ledere, anklages for å bare sørge for seg selv, mens de lar sauene, folket, spres og bli bytte for rovdyr. Budskapet er at Jesus er vår sanne hyrde, den vi kan stole på, og denne hyrden har vært villig til å gå i døden for oss, og har dermed reddet oss fra å gå til grunne. Lest på Kirken, gir teksten en instruksjon i hvordan Kirkens hyrder skal agere, de skal ikke flykte fra flokken, men bli hos den når faren truer. Flokken skal på sin side holde seg lojalt til sine hyrder.

Selv om moderne norske barn ikke har noe umiddelbart forhold til hyrder (– eller sauer?), er det viktig at de også lærer å kjenne dette grunnmotivet.

Til fordypning: Hva frembringer bildet av hyrden og sauene i oss?

Om hyrdebildet og Kirken, se Den katolske kirkes katekisme §§ 754, 861, 862, 2686

Forberedelse

Vi har gjort klar et lite bord med duk, lys og et krusifiks eller eventuelt et ikon. Flanellografen er satt opp og klargjort med figurene som trengs: landskapsbakgrunn, mange sauer, to hyrdefigurer (en god og en dårlig), en ulv, en hyrdestav. Vi har evt. funnet et bilde av paven eller biskopen med stav i hånden samt et bilde av en ekte hyrde med sauer.

1. Innledning/åpning

Vi tenner lysene på bordet og gjør korsets tegn i det vi sier I Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn.

Så synger vi *Herren er min hyrde* (Adoremus nr. 156)

Før presentasjonen av evangeliet, tegner vi oss med kors på panne, munn og hjerte mens barna sier henholdsvis: "tenke og forstå" (pannen), "fortelle andre" (munnen) og "gjemme det i hjertet" (hjertet). De første gangene forklares dette hver gang, siden av og til. Vi synger halleluja eller sier det sammen i kor (unntatt i fasten).

2. Opplegg for formidling av bibelteksten

Flanellograf og fortelling hvor barna er aktive. Forslag til flanellograf og fortellingsstruktur:

Utgangspunktet er at Jesus fortalte mange fortellinger hvor han sa at han var hyrden og disiplene/vi var sauer. Flanellografen kan ta utgangspunkt i en gjeng med sauer ute på beite sammen med en gjeter med stav. Barna kan aktiveres med spørsmål som: "Hvordan tror dere det hørtes ut?" "Hvordan er det når sauene er glade?" Sauene hadde en hyrde som kjente dem. De kjente stemmen hans og forsto hva han sa, og han så/hørte forskjell på alle sammen - etc.

Noen ganger kunne sauene høre sultne ulver som kom nærmere: "Hvordan hørtes ulvene ut?" Sauene ble så redde, noen ville springe og gjemme seg osv. "Nå kan vi være redde sauer". "Hva tror dere gjeteren gjorde? Hva kan han bruke for å jage bort ulven? (staven), hvorfor sprang ikke gjeteren bort?" (han eide sauene og var glad i dem og ville aldri forlate dem i fare). Jesus fortalte at sånn var det med den gode hyrden, den gode hyrden kan gi sitt liv for sauene sine. Men den dårlige hyrden, hvordan tror dere det var med ham? Hva gjorde han når ulvene kom? (Han rømte og alle sauene sprang av gårde eller ble spist.)

Elementer til felles samtale:

Jesus som den gode hyrde: "Hvem tror dere hyrden vår er?" Han kjenner alle sammen og passer på oss. Han vil at vi skal høre på det han sier – hvordan kjenner vi igjen det han sier? (Vi kan lese i Bibelen, høre i kirken.) Han gav sitt liv for oss (rømte ikke) fordi han elsket oss.

Prestene som hyrder: "Gjeteren hadde stav, vet vi om noen andre som har sånn stav?" Biskopen – eller paven. (Ha gjerne med et bilde av paven med stav.) Dette er hyrdestaven som betyr at biskopene og prestene er våre hyrder. Vi hører på dem fordi de har autoritet fra hyrden selv, Jesus Kristus.

Tips: Ha med et bilde av gjeterer som sanker sauer (i St Svithun i Stavanger har de bilde fra Sirdals- heiene).

3. Sanger

Jeg er trygg hos deg, (Barnesangboka nr. 119, Adoremus nr. 186)

Vær meg nær, o Gud (Barnesangboka nr. 146)

Jeg er med dere alle dager (Barnesangboka nr. 151, Adoremus nr. 184)

4. Andre punkter som kan tas med

Informasjon fra den liturgiske kalenderen: Dette er kallssøndag (og kollekten går til prestestudentene). Det kan sies noe om dette i forbindelse med prestene som hyrder. Fortell gjerne om presteseminaret, St Eystein i Oslo. Kanskje noen av seminaristene som går der kommer fra deres menighet?

5. Avslutning

Før dere avslutter og går rolig inn i kirken igjen, kan dere synge en av sangene som er foreslått i dette opplegget, og deretter be denne bønnen sammen:

Kjære Jesus,

Takk for at du er hyrden vår og at du passer på oss!

Hjelp oss å huske at du er vår hyrde og hjelp oss å høre på deg!

Gud vi ber deg

Alle: Amen.